68. številka. V Trstu, v soboto 25. avgusta 1888. Tečaj XIII.

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoludne.

„Edinost“ stane:
za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravništvo ne ozira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega družtva za Primorsko.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglasi in oznanila se računo po 7 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se računo po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

»V edinosti je moč«.

Volilni možje koperskega okraja!

Dne 30. t. m. imate voliti vsled polnemoči, s katero so Vas pooblastili Vaši volilci, enega poslanca v deželni zbor v Poreču. Tega dné vršili bodete ob enem najtežjo in najodgovornijo državljansko dolžnost. Zaradi tega morate trezno in resno premisliti, koga izvolite svojim zastopnikom, da bode vreden, dostojen in sposoben zastopati interese vse pokrajine in posebno probitke Vaše in narodne. Ni lahko Vam vsim dogovoriti ter sporazumeti se o temu, ker ste daleč drug od druzega ter ne pridete pogosto v dotiko, niti občina z občinom, a kamo li volilec z volilcem.

No, to kar je bilo Vam vsim težko, dosegli so Vaši prvaki, naši prijatelji in poverjeniki. Oni so se mejsobno sporazumeli glede osebe, katera bi vas imela zastopati v deželnem zboru in katerej bodete oddali brezdvojbeno svoje glasove.

Ta osoba je rojena, odgojena ter živi v Vašem okraju. Vaše je krvi in vašega jezika. V narodnem našem pokretu sodelovala je vedno z besedo in dejanjem. Nima sicer velicega bogatstva in visokih naukov, ali zato je imovita, poštena ter značajna, zdravega uma, bistrih mislij in lepega izkustva. Rodoljubje tega moža, pošteno mu ime, znano je širom vse Istre ter je njegova glavna zasluga, da je oslobodena ena največjih občin Istre tujstva ter privedena v krilo hrvatskih in slovenskih sestric.

Značajnik, poštenjak in rodoljub ta je gospod

FRANE FLEGO

občinski načelnik v Buzetu,

katerega Vam podpisani preporočajo za Vašega zastopnika na deželnem zboru v Poreču in kateri bode, ako izvoljen, možato, dostojno ter krepko branil in zagovarjal Vaše interese!

Živil zatorej narodni kandidat za vnanje občine koperskega okraja, g. FRANE FLEGO!

Odbor pol. družtva „Edinosti“.

Uredništvo „Edinosti“. **Uredništvo „Naše Sloge“.**

PODLISTEK.

Jastreb contra Grlica.

Češki spisal Svatopluk Čech; prevel M. Vrnilež.

(Dalje.)

Starejši Grlica vrgel je nehote pogled na novo napisane napise nekojih omotkov in je uzrl tam mnogo obetajoče začetke: „Njega Jasnosti“. S tem je bil opomnjen na namen svojega pohoda.

Razloživši nikakor najboljše svoje razmere, obrnil se je do starega plemiča s posebnim vprašanjem, bi li on ne mogel na podlagi mnogoterih dotik z blagorodnimi krogi kaj učiniti za davnega svojega čestilca ali pa za njegovega sina.

Vitez Komárovsky bil je vsled takega zaupanja vidno ginen. „Imam, se ve, dotiko z jednakorodnimi krogi,“ reče in fina rdečica pokrije pri teh besedah njegovo lice, „in pobrinim se, da vam sè svojim uplivom, akoprem zelo skromnim, prospem. Ali, žalibog moram pripomniti, da lesk bivših kreposti iz naših plemenitažkih krogov očevidno gine. Otrovni duh kramarskega stoletja je zakalil uže i to jasno, vzneseno zrcalo, v kojem se je opazovala doslej najčistejša, najdostojnejša slika človečanstva. Midva oba sva žrtvi tega kramarstva. Provedši skoro pol živenja pod gostoljubnim krovom plemenitega prijatelja, bil sem na konec v svoji starosti izgnan iz tihega utočišča, izpoden za vselej, kakor bi v ti prostrani palači ne bilo mesteca, kjer bi bil mogel sestareli hišni prijatelj pokojno umreti. Izgnali so me in izmetali za menoj oni kup knjig tam v kotu, jedini spominek na dragega vznesenega druga, na poslednjega pravega plemiča, spominek, ki sem ga stežka izberačil. Sedaj se stiskam v najemu pri tujih ljudeh, a tam ne vedo, s čem bi napolnili one dve, tri sobe, iz kojih so mene izgnali.“

Za teh besed ustal je plemič in krenil v sveti kot pri oknu. Snel je tam z stene starožitni meč in potegnivši ga iz odrte nožnice, poskušal na palcu ostrino njegovega rezila.

Na to je nadaljeval, hodeč po sobi in mahaje z golim orožjem prednikov po zraku, v svoji filipiki: „Da, žalostnih časov smo dočakali! Kam je prišla blagodušnost, kam nedotakljiva, sveta čast bivšega plemstva?! Kedaj je bilo videti pred tem borzne galopine z grofovskimi kronami na manšetnih gumbih? Uže uže omahuje poslednja tvrdnjava idejalnejših snag“, — tu se vitez ustavi pri skrinji in vzame jedno od narudelih jabolk, „in goli, prosti materijalizem dere zmagovalno v notranjost z stoterim vlomom.“

Za čas ustane in ogleduje krasno jabolko od vseh stranij. „Zalosten, prežalosten pogled,“ začne zopet in prereže pri tem jabolko z mečem na dve za las jednaki polovici, „vidimo li.“

Žalibog ni skončal mnogo obetajočega stavka. Tekal je z očmi s polovice na polovico in je bil vidno dolgo neodločen, katero bi prej ugriznil. Ali spomni se za čas nepristojnosti početja svojega; da bi hibo prikril, odbere nekoliko jabolk in jih poda na krožniku gostoma.

„Zelo so dobra. Ni jedna posebna vrsta, a vendar izborna. O jabolka so plemstvo našega domačega ovočja. V Supovskem parku bilo je nekoliko redko se nahajajočih debelj. — A kako je čestiti soprogi?“

„Hvala na laskavem vprašanju. Je zdrava.“

„O, gospa Grlička je izborna kuharica. Spominam se z veliko pijeteto na nekoja jela, koja sem v družbi pokojnega prijatelja, gospoda grofa, na Supovem užil. Baš mi prihaja na misel pečena riba, — zdi se mi, da jo vidim pred seboj, leskečo se v finem zlatem nadahu, gosto prečinjeno z rezko citrono. Vem, kaj hočete primetniti: da pečena riba ni tako kolišče, kjer bi mogla kuharica svojo umetnost v dovoljno luč postaviti. Vendar vas uverjam, da se baš v takih, na pogled prostih in slučajnih stvareh, kaže prava kuharska genijalnost. In kako je gospicama? Rad bi zopet videl slično dvojico, ki je pred mojimi očmi rastla in vzcvetela, kakor dva popka na jedni veji. Kar se vašega sinčeka tiče, vpraša se pred vsem to, na kakov poklic bi se imel pripravljati. Pravili ste, da je za študije precej nemaren in za rokodelstvo precej slaboten, da nima sposobnosti za tehniške vede in da mu

O vzgojiteljih naše mladine.

Le naprej vi, narodni možje, delalci na narodnem polji; ne odložite iz rok svojega orodja, upajoč, da se pri nadaljevanji poprime našega dela mladina; proč enake nadeje! Mislite si le: če jaz tega ne storim, ne stori nobeden — in pameten človek vam ne bo štel tega ponosa v greh!

Govoriti mi bode torej o mladini, na katero „vsak rodoljub obrača svoje skrbno oko“, kakor pravi naš Stritar, ki je nekdaj in po pravici tožil o njej. Govoriti mi bode tu ne o mladini v splošnem smislu, ampak o onej, katerej je dandanes izročen mlajši rod v odgojo; govoriti mi bode o učiteljih, ki prihajajo iz učiteljišča, ali ki so prišli od tam pred kratkim časom.

Znano je, da prihajajo zdaj čim dalje, tim mlajši učitelji, ki prinašajo sè sabo, kar so se teoretičnim potom naučili, a izkušnje nobene — teh se po pravici tudi od njih ne sme zahtevati — pač pa prinašajo v obili meri puhle prevzetnosti neopravičenega ponašanja. Ne redko uče ti preparandi ali uže izšolani učiteljski dijaki novo vero, nove nauke; kriče o „Slovanskej vzajemnosti“ ali „Slovanstvo čez vse“ itd.; a ne vedo, da kažejo ravno s tem našim nasprotnikom, kake voditelje ima naš narod in da se nas ni bati.

Zameriti se jim ne sme preveč; saj možki ni mož, dokler nima 24 let. Vendar pa ti hočejo imeti prvo besedo in baš v tem strinjam se s piscem nekdanjih „Pogovorov“, strinjam se ž njim, ki je svoje dni vprašal: „Kje je zdaj tista ljubeznjiva boječnost, ona skoraj otročja neokretnost in okornost, ki tako lepo pristuje neizkušeni mladini!“

Ko bi slišal njih pogovore, ko bi sedel v njih družbi!

Vsako pravilo ima svoje izjeme, tudi tu je mogoče kaka redka prikazen — meni ni še prišla pred oči. — Drug se nad drugim ponaša, kateri je več noči prebudil, kateri je več „krokal“, kdo je bil najbolj srečen v svojih študentovskih ljubeznih itd. In to so mladeniči, možje, ki imajo, kakor Rückert pravi:

Die Jugend und das Vaterland in der Hand!

Pojdi, mi, pojdi „Boris“, ki pišeš v „Edinost“ in vzpodbujaš učitelje v njih svrhi, daješ toliko lepih naukov, polagaš na srce nežni rod, male otroke in narodnost; kolikor jaz te učitelje poznam, rečem ti dragi „Boris“, le malo imam nadeje, da se tvoje želje uresničijo. Če so sami taki, tudi učiti ne bodo mogli drugači — vsaj vspešno ne. Sem pridite vsi taki učitelji, sem k magistratu, vesel vas bode, ker bo prepričan, da ne bode narod napredoval. Njemu je naš napredek deveta briga, vi pa imate drugih opravil, drugih reči po glavi.

Čuje se večkrat, kako se starejši in zasluženi učitelji nazivajo „starokopitneži“ in to taki, ki so dosti delali in storili za človeški rod.

Spominam naj samo na našega vrlega g. K. Njegovo ime se ni tiskalo po časnikih, ni se klicalo v čitalnicah; tiho je delal in dela pri svojem poklicu in storil je v svojej službi mnogo, vplivajoč ne samo na um, temuč tudi na srca nežnih otrok.

Poreče mi kedo: Ko je ta, ali ko so ti bili mlajši, bili so kakor mi! Odgovarjam jim naravnost, da ni res. Marsikedo se spomina one dobe, ko je proseški kvartet pel pri narodnih veselicah, skoro vseh — da ne rečem — pri vseh; kako je ta i druge proste ljudi vzbujal in navduševal za lep nebeški dar — petje, a pri vsem tem spolnjeval svojo šolsko (bili so 4 učitelji) dolžnost vestno in marljivo.

Poreče mi zopet kedo: Vi stari ljudje ste uže tako vajeni, da morate vedno hvaliti nekdanje čase. Jaz mislim, da govorim istino, kajti preveč pogrešamo tega, kar imenujemo „nadeja domovine“. — pogrešamo vrle mladine, toliko med prostim, kolikor med bolj izobraženim svetom. Pogrešaš mladine, ki, kakor pravi v svoji sveti jezi pisec lepih „Pogovorov“: „se ne šopiri po „Zvezdah“ in „boulevardih“, po salonih in plesiščih; zgrabi enega, kateri pride prvi v roke, vzdigni ter pokaži ga zbranemu ljudstvu, rekoč: Ecce homo! To je človek, to je mož!“

Ali naj bi tedaj mladina ne smela na veselice, na plesišča in šetališča? Bog varuj! Naj gre, le vede naj se, kakor se mladini spodobi; naj ne skuša imeti povsod prve in zadnje besede, pusti naj, da starejši in izkušenejši govore, naj se pri tem uči ako odobruje, če ne naj molči! Naj ne rabi neslanih fraz in naj ne polni ušes sè zarobljenimi besedami!

Ne morem, kakor se navadno konča, svršiti svojega spisa, pridigujoč o boljšej bodočnosti, ne morem se navdajati z upom — ako se res prigodi tak „čudež“, veselil me bode tem bolj, ker pride nepričakovan. Ni me volja dajati naukov, pridigovalo se je dovolj, kar se nam starejšim prerado očita, rečem le, naj le gre mladina svojo pot in videli bomo „kaj bode konec vsemu temu!“ — (Akoprav se ne strinjamo povsem z pesimističnimi nazori piscevim, priobčili smo njega pritožbe, kajti mnogo je resničnega v njih. Poboljšanje pa nikdar ne pride prekasno. Ur.)

O svetovladimirski slavnosti.

Da bodo naši častiti čitatelji bolje cenili pomen slavnosti v Kijevu v spomin 900letnice pokrščenja Rusov, ki je tako silno razburila židovsko, nemško in madjarsko kri, donašamo tu v prevodu znamenit članek, ki ga je objavil moravski list „Orel“. Članek slove:

„Po celej Rusiji vršila se je dne 27. julija proslava v spomin pokrščenja Rusov na posebno imeniten način. Najimenitnejša je bila slavnost v Kijevu, v „zibki Rusije“ in v starem Kersonu v Sevastopolu, kjer je bila posvečena krasna cerkev, sezidana na mestu, kjer je prejel 988. al 990. leta sv. Vladimir sv. krst. Po pridobitvi kneževine kijevske ostavil je Vladimir Kijev, katerega si je zbral v svoje prestolno mesto ter peljal vojsko proti Kersonezu, storivši obljubo, da ako izvojuje zmago, prejme sv. krst. Kersonez je res podlegel in Vladimir je snubil sestro cesarja bizantinskega, katera mu je bila obljubljena. Vladimir je spolnil svojo obljubo in se krstil. Njegovemu vzgledu sledilo je sto možkih in ženskih, prejevših v vodah Dnjepra sv. krst od bizantinskih svečenikov. Pred njih očmi privezali so soho poganskega boga Peruna konjem za rep in vlekli mej pokanjem bičev v Dnjeper. Na obeh bregovih Dnjepra stali so oboroženi vojaki, kateri so lesenega staroslovanskega Peruna odbijali, kadarkoli bi ga valovi prignali k bregom. Tako uči predanje o uvedenji krščanstva na Rusko.

Danes po 900 letih imajo Rusi vse razloge, proslavljati spomin tega neizmerno važnega dogodka imenitno in hvaležno ter ves prosvetljen svet imel bi slediti tej slavnosti z udeležbo, kajti uvedenje krščanstva v Rusijo pomeni pridobitev največjega evropskega naroda prosveti, svobodi omiki in višji nravnosti, ker je sploh uvedenje krščanstva v vsakem poganskem narodu začetek prosvetne dobe. Poganska vera starih Slovanov ni bila sicer izraz takega barbarstva in surovosti, kakor v drugih narodih, a vendar je z uvedenjem krščanstva tudi mej Slovani olajšana pot omiki, prosveti in nežnejšim običajem; in ako so se pred nekoliko leti zapadni Slovani hvaležno spominali one dobe, v katerej so prejeli od apostolov sv. Cirila in Metoda krščansko vero, slave Rusi in z njimi drugi Slovani spomin uvedenja krščanstva v širne kraje veledržave slovanske. In cela Evropa imela bi razlogov dovolj slaviti ta spomin z ruskim narodom. Ako bi Rusko ne bilo zgodaj sprejelo krščanstva, kdo ve, ali bi se bila Evropa tako brzo vspametovala od navale Tatarjev in ali bi ne bila ostala zaprta vrata do omike in prosvete vsem narodom, bivajočim v tem delu sveta. Da, ako bi veliki slovanski narod, kateri obiva sedanje Rusko, ne bi tako zgodaj sprejel krščanstva, ne bi bila še danes zlomljena moč barbarskih in divjih Turkov, ki so rohneli še hujše in dlje nego Tatari po Evropi in barbarstvo, katero vlada v naših časih v Aziji, tlačilo bi morda tudi Evropo. Da je samo Rusko v krutih bojih zlomilo moč Osmanov, da je samo ono osvobodilo krščanske narode, ki so dolgo vzdihovali pod turškim jarmom in da jim je pripomoglo k življenju dostojnemu človeka, o tem podaje zgodovina zgovorno svedočbo. Pri tem je morala Rusija ne enkrat v boj ne samo proti Turkom, ampak tudi proti krščanskim državam, katere je sebična politika zavedla s prave poti, da so Turke naravnost podpirale, ne imajoč za grozno usodo pod turškim igom (jarmom) vzdihajočih narodov toliko zmisla, kolikor za svoje nizke in sebične poželjivosti. Ako je prišlo s Turki danes uže tako daleč, da se uže tako rekoč pripravljajo na pot iz Evrope, je to v prvi vrsti zasluga Rusov, kateri so komaj prejevši krščanstvo, začeli skazovati omiki in prosveti necenljive službe.

Toda ne samo to. Z uvedbo krščanstva na Rusko ni postavljena sama tvrdnjava proti navalom azijatskega barbarstva; z njo počenja tudi doba udeležbe ruskega naroda na blagodarnem kulturnem delu in na pozitivnih uspehih prosvete in omike. Tako so postali Rusi, prejevši krščanstvo, pridni delalci na polji omike in prosvete, šireč jo proti zapadu in proti vzhodu. Nikdo ne more tajiti, da so danes Rusi glavni in vneti širitelji omike in prosvete skoro po celi Aziji: kamor je stopila v Aziji noga ruskega vojaka, tam beži surovost in barbarstvo, umikajoč se nežnejšemu značaju, družabnemu, stanovitemu, mirnemu in redovitemu življenju; tam se odpirajo širni, do sedaj zanemarjeni kraji plodovitemu delu; in divji narodi, kateri so v mukah nomadstva (nestalnega pastirskega življenja) ali pod despotizmom krvoločnih kanov živeli živalsko življenje, blagoslovljajo danes napredovanje Rusov v Aziji in se zatekajo pod njih varstvo. To vse je večji del posledica uvedbe krščanstva na Rusko, in slavnost, katero je obhajal te dni veliki ruski narod v spomin svojega pokrščenja, ima tako čisto prosvetni ali kulturni značaj, da se jej je mogla vsaj v duhu pridružiti vsa Evropa, posebno pa vse Slovanstvo. Reditelji pustili so tudi slavnosti vseskozi kulturni in zgodovinski značaj in ako trde neprijatelji Slovanstva nasprotno, pripisujoč slavnosti panslavistični ali v obče politični značaj, je to neresnica, rodivša se iz zavisti in mržnje proti Slovanstvu, katero je pa vršitev Kijevske slavnosti sama temeljito zavrnila. Izvestno je tudi, da bi se bili zapadni Slovani, vzlasti Čehi, udeležili slavnosti, pripravljene v spomin pokrščenja Rusov, ako bi se ne bili morali bati, da bi se ne pripisoval njih udeležbi — kakor je uže pri nas navada — politični značaj in namen. Temu očitanju so se hoteli avstrijski Slovani do cela ogniti, imajoč pri tem pred očmi napete politične odnošaje mej Avstrijo in Rusijo. To treba povedati Nemcem in Rusom. Resnica je, da se je v Kijevu pred slavnostjo v spomin pokrščenja Rusov vršila tudi slavnost odkritja spomenika Bogdana Chmelnickega, kateri je delal za spojenje Ukrajine z Rusijo, a ta slavnost bila je notranja zadeva Rusije. Zoporožci pod vodstvom Bogdana Chmelnickega pospešili so sedinenje Malorusov z Velikorusi. To združenje bilo je Rusiji na prospeh, a nobenemu na škodo, izvzemši morda tedanje Poljsko, ki je bilo pa tako nezdrav organizem, da bi ne bilo obvarovalo svoje samostalnosti tudi brez spojenja Ukrajine z Rusijo. Spomin uvedenja krščanstva na Rusko ni dobil značaj politične slavnosti s tem, da je bil dan pred njo odkrit spomenik Bogdanu Chmelnickemu, kakor tudi ne z ničem drugim; ta slavnost tudi ni godna za nobeno politično demonstracijo in bi ne imela vseslovanskega značaja v političnem zmislu, tudi ako bi se je bili udeležili zagranični Slovani iz vseh zemelj. — V kulturnih prizadevanjih v duševnih interesih morajo in imajo gojiti Slovani vzajemnost; na vzajemnost političnih interesov, katerim je dano ime panslavizem, pa nikdo ne misli!“

Politični pregled.

Notranje dežele.

Kakor javljajo iz Dunaja, sklican bode državni zbor 11. oktobra. Ministra Gauča srce se je tako otajalo, da je proti svojim prvotnim naredbam dovolil, da se ohranijo nekateri učni zavodi, katerim je bil uže podpisal smrtno obsodbo. Tako je bil zaukazal naučni minister, da se s prihodnjim šolskim letom zapre nižja gimnazija v Meidlingu pri Dunaju. Meidlinžani niso bili s tem zadovoljni; dokazali so na dotičnem mestu, da jim je gimnazija potrebna in dobili so ne samo nižjo, ampak celo gimnazijo. Tako bi se dalo ohraniti tudi kranjsko gimnazijo, in potrebno bi bilo po vzgledu Meidlinžanov, kranjsko nižjo gimnazijo popolniti, ne pa jo zapreti, kakor je sklenil minister Gauč. Kakor poroča „Slov. Narod“, odpre se s prihodnjim šolskim letom 1889—1890 druga gimnazija v Ljubljani, v Mariboru pa slovenske paralelke. Mesto odpirati v Ljubljani drugo gimnazijo, bilo bi bolje ohraniti in popolniti gimnazijo v Kranji in to posebno iz zdravstvenih obzirov. V Ljubljani so šolska poslopja premajhna za toliko množico dijakov in tudi primernih stanovanj ni mogoče dobiti za nje. V Kranju vseh teh zaprek ni — in mesto je samo ob sebi bolj zdravo nego Ljubljana.

V Velikovci na Koroškem podpiralo je 69 volilnih mož prošnjo za upeljavo slovenščine v ljudske šole na Koroškem ter jo odposlalo c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Ob enem so ti vrli narodnjaki glasno protestovali proti onim nemeškutarskim občinskim zastopom, ki se izrekajo za sedanje ponemčevalne šole proti volji slovenskih roditeljev in po pritisku nemškega političnega družtva v Celovci. Ti gospodje še nekoliko mamijo narod na Koroškem, a kakor vse kaže, bliža se konec njih slave in ni daleč dan, ko si vrli naši koroški bratje pribore gospodarstvo v vseh občinah, ki so po večini slovenske.

Biskup Strossmayer bil je pretekli teden v Zagrebu. Prevzvišeni vladika obiskal je tamošnje kulturne zavode, mej njimi jugoslovansko akademijo, katerej je on ustanovitelj. Sprejel je vse učenjake in druge neodvisne odličnjake hrvatske prestolnice, ki so se mu prišli poklonit. Občinstvo je v vsakej priliki pozdravljalo burno in navdušeno dobrotnika in pokrovitelja svojega; posebno lepo in presrčno demonstracijo mu je napravilo na kolodvoru pri odhodu. Vladi to ni bilo po volji; smatrala je vse pojave ljubezni in udanosti demonstracijom proti nje iz Pešte jej došlej nezmotljivosti. Vladiko ni pozdravila nobena vladna oseba, kar more biti prevzvišenemu gospodu pač zelo ravnodušno.

Hrvatski minister Bedeković bil je te dni na Dunaji, da se v tamošnjih merodajnih krogih upoti glede vesti o predstoječem preobratu na Hrvatskem. Kakor vse kaže, Kuhen Hedervary ne sedi več tako trdno na banskem stolu. Mi mu od srca želimo, da se čim prej povrne

Dalje v prilogi.

---

nedostaja za kupčijo potrebnega praktičnega duha. Ako bi hotel zvedeti mojo sodbo, rekel bi vam na podlagi nekolikoletnega opazovanja tega mladega gospoda, da bo brezdvomno — no, kaj bi vi sodil kaj?“

Starejši Grlica motril je nekaj časa zarudevajočega mlajšega od glave do pete in zganil z ramama.

„Pesnik“, pravi vitez z glasom nezvratnega osvedočenja.

Gospod Grlica primetne nesmelo, da bi to javaljne ne bila najboljša obskrba.

„Z gmotnega stališča so prispevki tega poklica, se ve, skromni“, posvedoči vitez. „Ali drugače je ta zadača krasna in po mojem nagledu tudi hasnjiva. So trenotki, ko sega i razumen človek po knjižici stihov. Na primer, ako šetate samoten po lesu, ako se vsedete v somrak stoletnih dobov, ako čujete nad glavo šumeči vrh in kukavičino kukanje v dalji, ali v časih za dolgih zimskih večerov v topli sobi — uverjam vas, da imevam najkrasnejše sne, ako pojém pred usnutjem jabolko in ako prečitam pri tem Lamartinijevo pesen.

Gospod Grlica primetne, da dosega jednak učinek z samim jabolkom brez pesni.

„Vendar“, reče plemič, „izgovoril sem svoj zasebni nagled. Za sedaj pustiva ostatno bodočega pesnika na strani. Upam, da mi posreči privesti ga na pot kakega dobrega prozajičnega poklica. Veselilo bi me, ako bi se za čas pri meni vstavil in mi za urico kot pomočnik pri tem delu“ pokaže na pisanja po mizi razložena „pomagal; douri se pri tem v krasopisu in slogu in razširi životni svoj obzor“.

Gospod Grlica rad privoli.

S tem pohodom otvorilo se je Jaroslavu prvo polje vnanje delalnosti. Bavil se je dan na dan nekoliko ur pri starem vitezu, izstrigavajoč mogočne ovitke za pisanje, izvajajoč krasopisne, sežen dolge vzletne adrese in zapečatujoč gotove dopise s težkim železnim pečatnikom, v koji je bil vrezan znak Komarovske rodbine. Divil se je v resnici razsežni pismeni zvezi svojega pokrovitelja z množino plemenitorodnih oseb v mestu in na deželi. S časom raznašal je sam te dopise; žalibog, ga ta posel ni privel v dotiko z lastniki zvočnih titulatur, s kojimi je ovitke popisaval, temveč z njihovimi vratarji, kojih majestatnemu, leskečemu pojavu se je doslej vedno čudil, ki so ga pa sedaj osvedočili o resničnosti pregovora, da ni vse zlato, kar se sveti. Spoznal je, da se ne skriva nikjer toliko zarobljenosti, kakor v zlatotkani portirski obleki.

(Dalje prih.)

v preljubljeno svojo Madjarijo, kjer naj osrečuje svoje pristaše.

Ogerski primas Simor je odgovoril naučnemu ministru Trefortu na njegovo pismo, v katerem ga je slednji pozval, naj pokara Tirnavskega šolskega vodja, ker ni dovolil kr. šolskemu nadzorniku vpletati se v izpit ter mu tudi ni dovolil podpisati učiteljske diplome. Primas Simor odgovoril je dostojno in udvorno, a odločno. Iz odgovora je videti, da ni misliti na to, da bi primas pokaral svojega šolskega vodjo, niti da bi se v čem udal zahtevam ogerskega naučnega ministra. Boj mej obema je sedaj javen, kajti zanešen je v novine. Kakor vse kaže, izteče v prilog primasu in na škodo naučnemu ministru.

Vnanje dežele.

Boj mej ruskimi in nemškimi novinami je po sestanku vedno ostrejši. „Moskovskije Vedomosti“ pišejo povodom vesti o sklepanju trgovinske pogodbe mej Rusijo in Nemčijo, da so to samo podedovane sanje Nemčije. Rusija si hoče obvarovati popolno ekonomično neodvisnost, ker Nemčija se hoče samo okoristiti s tujimi posli in tujim imetkom. „Nordd. Alg. Ztg.“, Bismarkov organ, odgovarja, da o takej pogodbi ni bilo nikdar govora in da je ekonomična neodvisnost, katero branijo ruske novine nemškega navala, za nemško gospodarsko politiko največje važnosti. Ruski listi pa se nemškemu glasilu rogajo, češ, da je prava kovačnica laži, ki vsako stvar zavija, kakor se jej zdi primernejše in da sedaj pač samo zato tako piše, ker vidi, kako so vsprejele ruske novine vest o trgovski zvezi nemško-ruski.

Razmere se v Srbiji čedalje slabšajo; celo dunajski židovski listi, veliki zagovorniki Milana in njegove vlade poročajo, da je nesigurnost imetja in osebe dosegla uže vrhunec. Roparski napadi in ubojstva se čedalje množe. Ubili so o belem dnevu okrožnega uradnika Petra Mitrovića. Celo v Belemgradu je prijela te dni žandarmerija dva hajduka, na katerih glave je bila razpisana nagrada. Sploh so tam razmere take, kakršne more prouzročiti le taka vlada, kakršna je Hristićeva. Da spravi zopet v red deželo, kani Hristić prekinoti ustavo ter vladati nadalje absolutno.

Razmere na Bolgarskem so do pičice slične srbskim. Tudi pod Koburga žezlom imajo roparji veliko ulogo. Ne mine dan, da bi koga ne ujeli ter ga odveli v balkanske gore in tirjali potem velike svote za odkupnino. Vlada si sicer prizadeva poloviti te razbojnike, a kakor kaže, je popolnem brez vse moči njim nasproti. Tako so roparji baš te dni ulovili nekega majorja, ki je šel na čelu vojaškega oddelka proti njim in sedaj ni po revežu ni duha ne sluha. Da so pa v enej in drugej državici razmere take, zahvaliti imajo Srbi in Bolgari onim „plemenitim“ možem, ki se čutijo poklicane širiti zapadno evropsko kulturo na Balkanu. Opisane razmere najlepše pričajo o teh ljudij namenih in o vrsti kulture, s katero hočejo „osrečiti“ nesrečne narode!

V Frankfurtu na Odru na Nemškem, odkrili so te dni spomenik nemškemu princu Frideriku Karlu, ki je bil poveljnik tretjega vojnega kôra pod kraljem Friderikom Viljemom I. in je dobil bitvo pri Lionvillu. Te slavnosti se je udeležil tudi nemški cesar Viljem II. ki je o tej priliki izustil napitnico, katera je vzbudila po vsej Evropi veliko pozornost. Viljem II. je rekel mej drugim: „Časi so resni. Cesarja Viljema in Friderika, princa Friderika Karla in drugih velikih vojskovodij, ki so pomagali ustvarjati nemško državo, ni več, a vedno bodo živeli v nemškem narodu. Kakor Brandenburžani z železno voljo in neumorno delavnostijo iz neplodne zemlje dobivajo zarod, tako je tretji zbor (kôr) izvojeval zmago nad neprijateljem in vspehe, za katere se ima zahvaliti preminolemu princu. O tem ne more biti govora, da se povrne ono, kar je pridobljeno; o tem vlada samo eno mnenje, da bi rajše pristali na to, da izgine naših 18 vojnih zborov, 42 *milijonov* prebivalcev, nego da pustimo tudi en sam kamen, ki smo si ga osvojili. V tem smislu pijem na zdravje Brandenburžanov, mesta Frankfurta na Odri in tretjega vojnega zbora“. Novine pišejo različne stvari; nekatere mislijo, da je to naperjeno proti Franciji, drugi proti Danskej. Resnica je, da je Viljem II. izustil te besede, ker vidi gibanje mej Alzačani, da bi se vrnili pod Francijo, v Šlezviku pa netijo agitacijo za združenje z Dansko, od katere je odtrgan. Šlezvičanom je bilo sicer obljubljeno v Pražki pogodbi, da bode narodu dovoljeno, naj se izreče, hoče li ostati pod nemško vlado, ali združiti se zopet z Dansko. Šlezvičanom je obljubljeno in zajamčeno, pa samo na papapirju. Prusi jim ne dado nikdar priložnosti izreči se o tem in je drže proti volji pod svojo vlado. Viljem II. je šel te dni tudi v Kodanj, da bi se sprijaznil z Dansko, svrhe pa ni dosegel.

Na Francozkem bil je izvoljen v treh departementih general Boulanger poslancem in to v departementu Nord, Some in Charente Inférieure. Zvezda generaleva zopet vshaja. V zbornici stavil bode general zopet stare svoje predloge: da se razpusti zbornica in pregleda zopet ustavo. Kako srečo bodo imeli predlogi to pot, o tem nas prepriča bodočnost.

Italijanski kralj Humbert bode odpotoval v kratkem v Romanjo. Prebivalci onih dežel so zelo republikanskega mišljenja in mu bodo na večih krajih napravili sovražne demonstracije. Minister Crispi je govoril o tej poti s kraljem, ki je sedaj v letovišči. Crispi pojde še to poletje v Kissingen, kjer se snide z Bismarkom.

DOPISI.

Iz Opčin, 21. avguata 1888. [Izv. dop.] Dan rojstva našega presvitlega cesarja se je letos na Opčinah izredno slovesno praznoval, kajti razen rojstvenice praznovala se je štiridesetletnica vladanja Njih Veličanstva. Ob 9. uri je bila slovesna sv. maša, katero je daroval preč. gospod župnik in dekan Čebular z asistenco dveh drugih preč. g. duhovnikov. Vdeležili so se božje službe občinski in c. kr. uradnijski načelniki, učiteljstvo z šolsko mladino in vse korporacije poleg mnogobrojnega domačega občinstva. Na večer se je praznovalo s zvonjenjem, z razsvetljavo, z godbo in petjem. Videli smo krasne transparente; posebno so se nam dopadali oni na pošti in na hiši županovej se slovenskimi napisi; odlikovala pak se je hiša c. k. finančne straže, kjer so bila vsa okna ozaljšana z jako okusno in umetno izdelanimi transparenti.

Tudi druge hiše domačih prvakov, kakor tudi velikanski slavolok v sredi vasi bili so primerno ozaljšani, razvitljena ter odičena z mnogobrojnimi zastavami v narodnih in drugih barvah. Zaradi nepopolno ugodnega vremena se je slovesnost nadaljevala v nedeljo večer z razsvetljavo, užiganjem umeteljnih ognjev, s petjem, godbo in ljudskim plesom. Popotnik.

Iz Vojščice 20. avgusta. [Izv. dopis]. V teku štirinajstih dni se je pri nas veliko na slabše spremenilo. Radostnega očesa zrl si na bogato obložene trte. Glej! Nadeja in veselje, katera sta nas navdajala, zginila sta. Mislili smo: ako nas Bog obvaruje nesreče, srkali bodemo letos vince, kakor uže davno ne. Tone ima prav lepo grozdje na latniku pred hišo; visi mu, kakor da bi je bil sam privezal. Še posode pravi Matiče, mu bode zmanjkalo, ako vse ostane in dozori. Sedaj pa, zdihuj ali plakaj, vse edno. V dan 28. jul. in 2. avgusta je toča pobila grozdje, ter uničila vse nadeje. Kmet, ki si je računil kakih 20 hektol. vina, zadovoljen bode s 5 hektol. Nadejali so se nekateri, da poplačajo vsaj obresti od svojih neizbrisljivih grehov. Ne ostaja jim pa drugo, kakor da s potrpežljivim Jobom vzdihnejo: Bog je dal, Bog je vzel; češčeno bodi njegovo ime! Kaj mislite, da vzdihujejo tako? Ne; — copernice jim rogovilijo po glavi; one delajo točo! Vzdignejo se v oblake ter vsipajo točo iz predpasnika. Ne daleč od tu šla je botrca na njivo brat fižol. Stara je bila, noge jo niso mogle tako naglo odnesti v zavetje pred hudim vremenom; ostala je tedaj reva zunaj na njivi. Ko se počasi vleče domov, ustavi jo mož mimogredoč ter pozveduje, kje, kako in kaj je toča pobila in kje je ona bila? Malo je vedela starka povedati, ker nje vid ni segal dalje kakor ped pred nosom. Povedala pa je, da je brala fižol, ter ga tudi pokazala. Slučajno palo je starki par debelih zrn toče med fižol v predpasnik; ko mož te zagleda, prestraši se ter teče domov. Takoj pripoveduje svojim, da je videl sosedovo strino, ko je kar naenkrat padla iz oblakov predenj, ter da je imela točo še v predpasniku. Istega dne še bila je uboga botrca proglašena copernicom. Od istega dne pa reva leži, zakaj, lahko uganeš. Jaz pa mislim, da ne coprnice, ne „štrige“ in ne „štrigone“ ne delajo toče ampak sami si jo delamo. Kako to? V 60. št. „Ed.“ čitali smo: Oče šesterih ali sedmerih otrok se pozno v noč plazi po krčmah, uboga mati pa doma ne ve, kaj bode druzega dne mešala v loncu; ali oblico brez obele, ali repo brez soli. — Oče! Ti si prvi odgojitelj dece, katero ti je milost božja naklonila, ti ji dajaj lep vzgled. Ko se z dela vrneš, povečerjaj, zmoli rožni venec ter podaj se k počitku! Ob nedeljah pa, ko je hlapčevsko delo prepovedano po cerkveni zapovedi, izvoli si drugo. Mohorjeva družba daje nam vsako leto šestero knjig, katere lahko prebiraš v svojo in družinsko korist. Z istimi si lahko kratiš čas, ker je v njih marsikaj šaljivega, z njimi obogatiš svoj poljedelski razum. Ako nisi še vpisan, to lako storiš. En goldinarček si lahko prihraniš, namreč, da si na ustah odtržeš. Ako piješ ob nedeljah liter vina, spij ga le tri četrtinke; koncem leta ti ostane toliko, da plačaš onih šest knjig, pa še ti ostane, da spodobno oblečeš otroka, katerega všolaš začetkom šolskega leta.

Vse tarna, vse zdihuje: „Toča, ta presneta toča in še strupena rosa ste vse grozdje ukončali“! Kaj bodemo začeli? Kam pojdemo po živež? Vprašam vas pa: „Kam ste šli po groše in po jajca, da ste plačali vstopnino, ko sto šli v gledišče? Ob deveti uri zvečer 6. t. m. bila je vsa vas po konci. Vojak bi bil mislil, to je kak „alarm“, kajti ropotalo in bobnalo se je po vasi na vso moč. Vabilo je namreč neko človeče v čudni uniformi ljudi v gledališče, kjer se je predstavljala igra „die Hugenotten“ von X. Y. Predstavljal jo je oddelek narodne „Società Ginnastica Triestina“, kakor se je izjavil dotičnega oddelka voditelj.

Tudi jaz sem bil navzoč pri tej komediji v vednem strahu, boječ se, da se ne zgodi kakšna nesreča. O tem, kar sem videl z lastim očesom ter slišal na lastno uho, o tem hočem nekaj gusniti. Govor in nenravno vedenje komedjantov žalila sta nravni in verski čut pričujočih, ako si le pazljivo sledil posameznim prizorom ter prevdarjal besede voditelja in njegovega sina. Črez 300 kebričev je oni komedijant vtaknil v svoj žep. Ta vlaška sodrga priklatila se je na Kras k ubogi raji, da jo očitno slepari ter vleče ž nje še male okrogliče, ki so jej ostali; ta čezlužnik zadovoljen je z novci, z starimi groši, z vsakim starim denarjem in menjuje tudi šmarne petice, ako dobi norca, da mu jih prinese, pa tudi jajca mu dobro služijo za vstopnino.

Glejte! Vi nespametni moji soobčinarji, sami si delamo točo in slabo letino, ako to dobro preudarimo, kar smo zgoraj čitali. Včeraj si šel v gledališče, danes greš v prodajalnico po soli, olja in octa — brez denarja. Radoveden si kakor jaz, tega ti niti ne zamerim, saj je tudi Eva iz radovednosti pokusila jabolko. Neveden si še, zamerim ti ne — komu pa naj bi zameril? Mislim, da občinskemu očetu, ki je modrejša glava — da to v občini dopušča. Glejte, prišli so časi, ko nas Bog očitno kaznjeva. Kadar pa pride kak sleparski „Tirašoldi“, le dajajte mu jajca, soldo, groše in šmarne petice saj jih imate na kupe pri Goriški kasi (Monte di pietà). Kadar pa pride revež slep, kruljev, kateremu telesne moči ne dopuščajo, da bi se živel z delom svojih rok — poženete ga brez milodara rekoč: „prijatelj moj, kaj hodite k nam, ki sami nimamo nič, ali ne veste, da nam je toča vse potolkla?“ Ahim.

Iz Brkinskih hribov, avgusta 1888. [Izv. dop.] Sadje nam je po naših hribcih in dolincah prav dobro obrodilo, in sicer jabolka, hruške in češplje povsod kjer niso provzročili škode drevju požrešni kebri in majhni črvički, ki so se nahajali uže v cvetju. Našega kmetovalca in sadjarja prav silno straši nova „žganjarska“ postava, koja napoveduje veliko carino na žgane pijače.

Splošno se pogovarjajo naši brkinski sadjarji, kamo letos z našimi svežimi češpljami. Goriških in brdskih kupcov pride vsako leto pokupiti sveže češplje, ali kaj pomaga, ker nam plačujejo po jako nizkej ceni. Zadnje leta spravil jih je naš brkinski sadjar večjidel le za kuhanje žganja, ker na tak način mu največ vrže. Letos pa naš kmet ne ve, kam bode z svojimi svežimi češplami, to je, ker se boji nove žganjarske postave. Uže nekaj let sem jih nobeden ne suši, kajti na lesah po starim načinu sušene, po dimu smrdeče, nihče ne kupi. Umetnih sušilnic ni v nobenej brkinskej vasi in ako bi jih imeli, koliko stotov centov sadja bi se tukaj posušilo? Našega sadjarjaja o tem nihče ne poduči; kmetijske časopise malokdo čita; ako pa našega kmeta kdo opozarja na take naprave, ne gre mu v glavo in misli si, da ne bi se prodale sušene češplje.

Na to stvar bi se imele ozirati deželne kmetijske družbe ter kaj pripomagati bi se moralo našemu sadjarju; to je, zgradila naj bi se v enej ali drugej vasi taka umetna velika sušilnica, in pripomagati bi se moralo našemu sadjarju do poštenih, zanesljivih trgovcev.

Vse hvale vredno je, da si visoka c. kr. vlada prizadeva zadnja leta pomagati v tem ali onem našemu kmetu; to pa vender ni prav, da se ga na drugi način ovira in se mu naklada novih davkov. Treba pripravljati našega kmeta, da se poprime bolj marljivo sadjereje (t. j. umeteljnega sadjarstva) in ne ovirati ga, da zgublja veselje do sadjarstva. Slišal sem baš te dni necega našega kmeta izjaviti se, da bode do zimi vse svoje češplje izsekal. Naj se ozirajo na to slavni deželni zbori goriški, kranjski in poreški, ter pomagajo, da se v tej zadevi kaj vkrene.

Iz Ponikev na Tolminskem, dne 18 avgusta 1888 [Izv. dop.] To pomlad sklenilo je tukajšno občinsko starešinstvo, da se imajo občinska zemljišča razdeliti med posamezne občinarje in sicer ne med vse, ampak le med one posestnike, ki imajo pravico do njega, in sicer polovico med vse hišne lastnike, katerih hiše so bile pred 40 leti zidane in drugo polovico po meri zemljiških davkov; gozdi ostanejo lastnina prvih posestnikov. V ta namen sporazumeli so se uže z gospodom Ivanom Lapanjem, civilnim zemljomercem, rodoma Ponikvecem, da bo uže te jeseni začel delo.

Starešinstveni sklep tudi izreka, da se bode vsakemu delež odmeril ondi, kjer mu bode najbolj pri rokah. — Vsakemu, kdor le količkaj pozna občinska zemljišča na Ponikvah, zdel se bode ta sklep jako čuden; posebno če se še pomisli, da bode imel v rokah to operacije mož, ki ima na Ponikvah očeta, brata in svake, ki štejejo vsi med večje posestnike; nehoté se marsikomu vsili dvom, da bi se ne vtegnilo vsled starešinstvenega sklepa vse vršiti tako, „da bi vsakdor zmogel dobiti svoj delež ondi, kjer mu je najbolj pri rokah“, kar je tudi nemogoče. Ponikovsko občinsko zemljišče se razteza od Lopanja na Ruteh, do Seljaka na Logarščeh, ter je dolgo preko eno uro hoda. Če se bo zatorej vsakemu dalo ondi, kjer mu je pri rokah, koliko bi ga moralo biti samo na Ruteh, ali vsaj tam okoli, da bi ga dobili vsaj nekateri pri rokah? Kaj potem Rob, Ostrožnik in Laze? Bi jim bilo morda tudi zemljišče v Kozarjeh pri rokah? —

Gospodu zemljemercu nima nihče pravice kratiti zmožnosti, toliko manj pravičnosti in poštenosti; vendar bi bilo želeti, da bi se odrekel onemu poslu — ker jako težavno bi bilo njemu samemu odkazati delež očetu ali bratu, skoraj uro hoda, ko bi hotel sosedu odkazati delež okolo očetove hiše — ali pa narobe. Občinarji premislite to in vkrenite — pametno!

Več občinarjev.

Iz Škofje Loke 15. avg. [Izv. dopis]. Draga Edinost! Preteklo je uže menda leto in dan, odkar smo odkrili Dolinarju spomenik, in od te dôbe ni bilo čitati iz našega mesta nobenega dopisa. Pa kriva nisi toliko tega ti, kakor smo krivi mi Ločanje, ker se nobenemu ne zljubi, pomočiti peresa v černilo in napisati za-te nekaj vrstic. — Ne bodem dalje lamentiral, akoprav bi imel nad marsičem se tožiti in nikomur nečem ničesa očitati. — Samo to pa lahko rečem z mirno vestjo, da je bilo nekdaj več dopisov brati iz Škofje Loke v raznih časnikih.

Da svet zvé, kakor smo vedno zvesti Ločanje udani cesarju, za-to smo to tudi z lepo slavnostjo očitno pokazati, posebno ker se nam je nudila za-to baš lepa prilika. —

Kedor je bil uže kedaj v našem mestu, izvestno je opazil starinski most, ki ima svoj obok razpet visoko nad zelenomodro Soro, videl je pa tudi, da je bil silno ozek, za promet popolnoma nedostaten, ker se na njem niti dva navadna voza srečati nista mogla. — Ta nedostatek so hoteli popraviti naši mestni očetje in sklenoli lanjsko leto most razširiti. — In sklep se je začel tudi uresničevati. Dobil se je podjetnik, ki je bil pripravljen za skoraj neverjetno svoto 3000 gold. most rszširiti in prenoviti. Zid na obeh straneh mostu so odstranili in tako dobili ob vsaki strani nad pol metra prostora, tako, da je ostal sam svod ali obok — sedaj so pa še na vsaki strani oboka naredili malo vzvišeni prostor za pešce in iz vlitega železa držaje, tako nekako, kakor je n. pr. v Ljubljani „frančiškanski“ ali

pri Vas v Trstu most, ki drži preko kanala ob morji. Tako so dobili prostora toliko, da se bodeta sedaj mogla vsaj brez nevarnosti srečati dva voza in zraven še za pešce. Gospodom mestnim očetom in drugim, kateri so imeli skrb, da se je to potrebno in lepo delo izvršilo, bodo zahvalni ne samo pozni potomci Ločanov, ampak vsa loška bližnja in daljna okolica.

Most je, če me spomin ne vara, še iz srednjega veka in Valvazor pripoveduje, da se je zgodilo na njem v 13. stoletji grozno hudodelstvo. Kakor znano, so brizinski škofje imeli tukaj včasih svojo rezidenco in tako je bil tudi v onem stoletji škof tukaj. Primeri se pa, da nekega dne gre z svojim slugo na sprehod iz mesta ven — in pot ga pelje baš črez most. Škof nič hudega ne sluteč, gre preko mosta, na sredi pa ga hudobni sluga zgrabi in ga vrže v spodaj globoko Soro, kjer škof nesrečno konča — utone. Sluga se je menil škofovega premoženja polastiti, ali pravica je precej zvedela za to hudodelstvo in hudobneža kaznovala. Toliko iz zgodovinske reminiscence. (Naj p. n. čitatelji oproste, če je v kronologičnem oziru kake napake, ker nemam to pisoč Valvazorja pri roki, da bi ga natanjko citiral).

Delo je bilo tako dovršeno, sedaj pa pride še nekaj druzega. Mostovi, kakor druge prometu udobne stvari, se navadno slovesno odpirajo in prepuščajo občinstvu v porabo. Zato so sklenili tudi mestna občina, prostovoljna požarna bramba, strelsko družtvo in narodna čitalnica z slovesnim izročenjem mosta za promet, ob jednem praznovati štiridesetletnico cesarjevanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. Za-to so odločili dneva 11. in 12. avgusta t. l. Program za to je bil izborno sestavljen in se je izvrševal prav „z združenimi močmi". Ljudstva je pridrlo od vseh krajev, tujce še izvzemši. Mesto se je uže v soboto obleko praznično; razobešati so se začele zastave slovenske in cesarske po vseh hišah, prikazali so se tudi razni transparenti in napisi; popoludne uže se je čulo streljanje in zvonenje in zvečer, ko je začel mrak nad staro Loško mesto legati, pričela se je tudi razsvitljava, katera je pač vsakega morala očarati. Kolikor sem videl razsvetljav v Loki, nobena mi ni še tako dopala, kakor ta v spomin 40letnice cesarjeve. (Konec prih.)

Domače vesti.

Čest. naše čitatelje opozarjamo, da se je preselilo uredništvo in upravništvo našega lista dné 24. t. m. z tiskarno Dolenc v ulico Carintia št. 28, kamor naj se blagovoljno pošiljajo vsi spisi.

Konfiskacija. Zadnjo številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdničtvo zaradi uvodnih člankov „Panslavizem" in „Slovanstvo in njega nasprotniki". Da odškodimo č. naše čitatelje, priredili smo k današnjej številki prilogo.

Slovanska čitalnica v Trstu preselila se je dné 24. t. m. v ulico del Campanille, h. št. 4 v I. nastropje.

Volitve fiducijarjev v Miljah vršile so se dne 14. t. m. v popolnem redu. Izvoljeno je 7 fiducijarjev, kateri so do sedaj volili narodnega kandidata in ni dvojbe, da bodo 30. t. m. volili enoglasno novega kandidata. Nasprotna stranka se ni vdeležila volitve. Tudi v Dolini in Dekanih izvoljeni so narodni fiducijarji in s tem smo sigurni, da prodre naš kandidt.

Prijateljem in znancem glavnega našega urednika, g. Lovra Žvaba, kateri se pogostoma povprašujejo o njegovem zdravju, odgovarjamo, da je isto žal! jako slabo ter se je bati najgorjega.

G. dr. Andre Stanger, vrl narodnjak in iskren rodoljub, položil je dne 23. t. m. pred tukajšnjim prizivnim sodiščem odvetniško prisego ter s tem postal odvetnikom. Odprl bode početkom meseca septembra t. l. svojo pisarno v svojem rodnem mestu Voloskem. — Naše presrčne čestitke!

Delalsko podporno družtvo slavi jutri, v nedeljo 26. avgusta rojstveni dan prejasnega svojega pokrovitelja, Nj. c. kr. Vis. cesarjeviča Rudolfa in obletnico blagoslovljenja družtvene zastave z sijajno veselico na vrtu „Mondo nuovo", katere vspored smo objavili v zadnjih številkah. Pozivljemo vse družabnike in družabnice ter ostale rodoljube, da se snidejo v velikem številu, kajti slavnost obeča vršiti se izredno lepo.

G. Kazimira Jelušića, obč. tajnika v Kastvu, dobro znanega vrlega rodoljuba, zadela je 19. t. m. nesreča v obitelji. Umrla mu je v najlepšej dobi čestita soproga, vroča domoljubkinja, gospa Ernesta rojena Dukić. Potrtemu rodoljubu in vsej njegovej rodbini naše iskreno sočutje!

August Trefort, naučni minister ogerski umrl je 22. t. m. v 72. letu. Bil je minister 16 let in odlikoval se je posebno v pomadjarjevanji šol.

Medaljon v basreliefu pokojnega V. Dolenca. Naš dični Rendić modeliral je po fotografiji poprsje nepozabnega V. Dolenca iz gipsa tako verno in točno, da ga mora slehern spoznati na prvi pogled. Po tem modelu izvel je g. Rossovich uprav krasno galvanoplastikom to poprsje. Poprsje zaokrožujeti dve grani; ena lovorjeva, a druga od palme. Medaljon postavi se na čelo spomeniku, kateri je podignil hvaležni narod svojemu prvaku in na kateri ni smel priti vsled zabrane slavnega tržaškega magistrata primeren slovenski napis.

Model izdelal je naš umeteljnik brezplačno, a ostale troške, za galvaniplastiko itd. (mislimo 50 for.) nabrale so naše prevredne gospe in gospodične, a na čelu jim vrla domorodka gospa Vekoslava Valenčičeva. Hvala zatorej na tem delu našemu Rendiću in vrednim našim domorodkinjam!

Ubojstvo. Iz Zadra poročajo, da so neznani hudodelci dne 21. t. m. umorili v Muču pri Spletu župnika Dona Vulića, baje da iz osvete.

Vabilo. Podpisani odbor šteje si v čast uljudno vabiti vse brate „Sokole", rojake in narodna družtva k slovesnem odprtju telovadnega družtva „Sokol" v Gorici, dne 2. septembra t. l. Slovestnost se bode vršila pri lepem vremenu na Katarinijevem vrtu, pri slabem v gostilni pri „zlati zvezdi". Vspored slavnosti: 1. Pred poludne sprejem došlih „Sokolov" na kolodvoru. 2. Ob 1. uri popoludne „banket" domačih in zunanjih „Sokolov". Banketa se vdeleže lahko tudi drugi rodoljubi Nesokoli. Vsak član plača po 1 gl. Kedor se želi vdeležiti banketa, blagovoli naj to naznaniti odboru ali pa čuvaju goriške čitalnice, vsaj do predvečera slavnosti. 3. Ob 4½ uri popoludne slavnostna beseda sè sledečim vsporedom 1. „Goriški popotnik", svira okester, 2. Ouvertura iz „Nabucco" svira orkester. 3. Pozdrav staroste. 4. Sokolska, poje možki zbor. 5. „Naprej", svira orkester. 6. „O bitvi", poje možki zbor. 7. Finale iz „zadnji suliški dnevi", svira orkester. 8. „V pepelnični noči", deklamuje gospica I. Fabjani. 9. Zrinski-Frankopanka" poje možki zbor z spremljevanjem orkestra. 10. „Umetnikov življj", valjček, svira orkester. 11. Slavnostni govor, govori Ant. Zavrtanik. 12. „Hercegovska", poje možki zbor z spremljevanjem orkestra. 13. Finalni tercet iz „Ernani", svira orkester. 14. Srečkanje 10. dobitkov: številka stane po 10 kr. 15. „Na boj", poje možki zbor z spremljevanjem orkestra. 16. „Ples" na prostem (oziroma v dvorani). Pri besedi in plesu svira goriški orkester !8. mož. Vstopnina za družtvenike prosta, nedružtveniki plačajo 20 kr. za osebo. Za ples plačajo družtveniki 50 kr., nedružtveniki po 1 gl. Radodarnim doneskom se ne stavijo meje. Prvi ples plešejo sami „Sokolci" v družtvenej obleki. Gospodje družtveniki naprošeni so uljudno, da si omislijo za to prvo slavnost družtvene obleke, katere izdeluje g. Martin Poberoj, krojač na Travniku. Ob enem naj blagovole prinesti seboj tudi družtveno znamenje. Vstop k slavnosti ni dovoljen brez vabila.

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

Razpisane štipendije. Početkom šolskega leta 1888—89 razpisana je štipendija za dijake na vseučiliščih in njim enakih visokih šolah v letnem iznosu 168 gl. Pravico do štipendije imajo le dijaki, rojeni na kvarnerskih otokih. Dotične prošnje imajo se predložiti do 30. oktobra t. l. c. kr. namestništvu v Trstu. — Iz vstanove škofa Ravniherja razpisujeti se početkom šolskega leta 1888/89 dve štipendiji po 100 gld. Pravico do vžitka imajo izključljivo revni dijaci, rojeni v tržaško- koperskej škofiji, posebno pa taki iz isterskih občin iste škofije, ki se šolajo v gimnazijah na Primorskem, Kranjskem in Goriškem ter se nameravajo posvetiti duhovskemu stanu. Prošnje morajo se predložiti najdalje do 15. oktobra t. l. c. kr. tržaškemu deželnemu namestništvu. — Dve državni po 84 gl. na leto za Istro. Prosilci morajo pripadati katerejkoli občini isterskej (razun otokov) ter nameravajo posvetiti se duhovskemu stanu. Prošnje do 15. oktobra c. kr. dež. namestništvu v Trstu. — Stipendija 100 gl. na leto iz ustanove Adama Clemseja. Pravico do užitka imajo učenci ljudskih šol in gimnazijalci, ki so v sorodu z ustanovnikom in ako takih ne bi bilo, v prvej vrsti dijaki na goriškej gimnaziji. Prošnje do 30. oktobra t. l. c. kr. deželnemu namestništvu v Trstu. — Šest stipendiji po 106 gl. na leto iz ustanove škofa Dobrile. Pravico do njih imajo dijaki, ki so v sorodu z ustanovnikom in v primanjkanju teh, sinovi revnih isterskih seljakov. Prošnje do 15. oktobra c. kr. dež namestništvu v Trstu.

Gimnazija v Pulji. Pričetkom šolskega leta 1890/91 ustanovi vlada v Pulji popolno državno gimnazijo z nemškim poučnim jezikom in obligatnim risanjem na spodnjej gimnaziji. Razprave z mestno občino v tej zadevi so uže dokončane.

„Pro Patria". Strup, kateri zanaša lahonsko šolsko družtvo mej našo okolico, plodi in donaša, žal! uže sadú. Baš čuditi se ne smemo izrednemu napredku italijanskih „kulturonoscev", kajti močno zaslombo imajo v svojih somišljencih, „deželnih gospodarjih" v mestnej kolibi. Dokazala je gospôda na svoj način svetu, da je Trst povse italijansko mesto in, ako Bog ne dà zaslepljenemu okoličanu o pravem času zavedenja ter prave pameti, bo skoraj v istem smislu italijanska, bolje rečeno: poitalijančena i okolica. Družtvo „Pro Patria", čigar namere pozna vsak le količkaj zaveden narodnjak, plete svoje mreže na tiho — ali tim sigurneje, kajti družtvo je le organ, izvršujoč plemenite naloge naših gospodarjev. — Borni Slovenci so še-le mogli z vsemi napori po dolgih, mučnih razpravah odpreti otroško zabavišče, — da ne govorimo o ljudskih šolah; — plemenitej „Pro Patriji", seveda je pot uglajena. Brez zaprek, brez ovirov odpre karna nagloma uže z prihodnjim šolskim letom italijansko otročje zabavišče na slovenskej Greti, za katero razpisuje natečaj službe vrtnarice uže po raznih italijanskih listih. Obžalovanja vredni so otroci, ki padejo temu „zabavišču" v pest! — Okoličani! poslušajte nasvete Vaših prijateljev, ne prodajte duše nežne svoje dece Lahonu!

Deželni zbori otvorjeni bodo s cesarskim patentom dné 10. septembra, izvzemši dalmatinski, ki je uže končal letošnje svoje zasedanje, in štajerski, ki se snide uže dné 27. avgusta.

Pomiloščenje. Nj. Veličanstvo oprostilo je o priliki svojega rojstnega dne 92. kaznencim ostalo kazen. V raznih kaznilnicah dobilo je svobodo nastopno število kaznencev: V Steinu 5, v Lvovu 12, v Stanislavu 10, v Gradcu 5, v Ljubljani 4, v Visnicu 3, v Pragi 4, v Karthausu 4, v Plznu 4, v Kopru 3, v Gradiški 5, v Muravu 1; v ženskih kaznilnicah pa: v Neudorfu 3, v Lvovu 9, v Begnah 5, v Repy 6 in v Meseriču 6.

V Dutovljah na Krasu obhajali so rojstveni dan Nj. Veličanstva cesarja z slovesno sveto mašo, banketom in primernimi govori. Selo je bilo lepo s zastavami okrašeno.

Dom in svet. Številka 8. prinaša to-le vsebino: 1. Pelin. 2. Lepi dol. 3. Iz burkaste preteklosti Mihe Gorenjskega. 4. Ponočni ples. 5. Fran Levstik. 6. Pisma vojaškega kapelana. 7. Recimo katero o našem pravorečju! 8. Slovstvo. 9. Raznoterosti.

C. kr. železnično prometno ravnateljstvo v Pulji premesti se, kakor smo uže javili, dné 1. septembra t. l. vsled najvišjega odloka v Trst, kjer začne poslovati z omenjenim dnevom v ulici Canal grande, h. št. 4.

Pekovske zadruge pisarna preselila se je v ulico Acquedotto, št. 9 p. II.

Podružnica veteranskega družtva v Tolminu imenovala je č. g. Franceta Golja, c. k. poštarja na Grahovem, častnim svojim udom v priznanje njegovih zaslug za družtvo.

Toča je pobila v Korminu preteklo nedeljo. Poleg Kormina je tudi Kopriva močno prizadeta.

Vino- sadjerejsko družtvo na Brdu priredi v nedeljo 26. t. m. vinsko- sadjerejsko razstavo, katera se odpre ob 9. uri zjutraj in bode odprta do noči istega dne. Razstava bode v Steverjanu v prostorih g. Bar. Formentina. Gospodje posestniki in trgovci vina in sadja, kakor tudi drugo slov. občinstvo se uljudno vabijo, da počaste našo prvo razstavo v Brdih. ODBOR.

Iz Brežance na Spodnjem Štirskem nam pišejo: Po precejšnji suši smo dobili zopet dežja, ajda bo še srednja rodila, otava bo srednja, kuruzo je neka majhna rujava živalica po nekod močno oškodovala; zajeda se o koreninah na cele šopke. Ogloje korenine da segnijo in rastlina ožolti in postane jalova. Tudi trtnej uši je komisija sledila in preiskavala vinograde, pri nas pa je ni našla; vender mora biti neka bolezen vzrok, da se listje smodi in žolti uže julija, i to se do preteklega leta ni pojavilo. — Letošnje vinsko leto smemo tukaj računati mej najslabše; letos Izabela lepo raste ter obilno bratev obeta, skušnje so pokazale da raste v vsakteri zemlji še tako revni z vspehom t. j. obilnim pridelkom. Prav tako je tudi skušnja dokazala, da je najzdraveja pijača mej vini, zlasti okrevajočim bolnikom, slabokrvnim, i dr., posebna priljubljena pijača v vročem poletju. — Cena zrnju, zlasti pšenici malo višja med tem ko se je zadnji čas dobilo 100 klg. za 5 gl.; živini stara cena. Jabolke rane prodajejo 10—12 širtin na mestu, katerih letos malo tu; slive niso obrodile, hruške dobro.

K ubojstvu v Škednju. Redarstvo zaprlo je 18. t. m. Franjo Kovača, brata ubijalca cerkvenika škedenjskega, ker je bil baje v zvezi z napadnikom Sancina. Spada pod ljubljansko občino ter je bil iz Trsta vsled raznih kaznij uže odpravljen.

Samoubojstva. Strežaj Josip de Luca, ki se je ustrelil nedavno v kavarni Tedesco, umrl je 24. t. m v bolnici. — 18letni agent Emil Valle, sin desetnika za okraj Sv. Ane, ustrelil se je v stranišču na južnem kolodvoru. Ne poznamo nagiba, ki je gnal nadepolnega mladeniča v smrt.

Nesreča na morju. Dne 18. t. m. ob 3½ uri zjutraj prispel je v naše pristanišče trabakel „Beccalua" iz Chiozze. Krmar si je baje znamenja luči krivo tolmačil ter zadel z ladijo ob molo v novem pristanišču. Ladija je zajela takoj vodo ter začela potapati se. Pet oseb, ki so bile na krovu, rešile so se na kopno vkljub nemirnemu morju ter prijavile nesrečo zapovedništvu pristanišča. Poslalo se je takoj izdatne pomoči, ali vse prizadevanje rešiti trabakel ostalo je brezvspešno, kajti potopil se je v kratkem času. Ubogi mornarji, ki so zgubili z svojo ladijo ves svoj imetek, morali so se obrnoti na svoj konzulat v pomoč.

Nesreče. Voznik Ant. Brankovič vozil je dne 18. t. m. težko z lesom obložen voz iz kamenoloma v Rojanu. Obrnil je prekratko na nekem oglu in voz ga je pritisnil tako silovito k zidovju, da se je hudo poškodoval na hrbtu in na prsih. Odnesli so ga takoj v njegovo stanovanje na Greti h.-št. 144, ali morali so ga od tod odpraviti v bolnico. — Voznik Matej Gorjan iz Šempasa ponesrečil je skoraj na isti način, ko je zadel med vožnjo po miramarskej cesti v drug voz, obložen z deskami ter padel vsled silnega vdarca na tla. Razbil si je desno koleno in ranil si je obe roki ter desno oko. Nespretnega kočijaža voza, ki je provzročil nesrečo, Andreja Kralja, so zaprli, Gorjana pa so morali odpeljati v bolnico.

Poskušeno samoubojstvo. Amalija Čampa, 20letna hči vlastnice pivarne „Alla Corona", katera je ponesrečila nedavno v lastnej pivarni, ko je nažigala svetilnico, prerezala si je v nedeljo 19. t. m. žile na roki z britvijo, z namenom, da se usmrti. Ko je pa zagledala buhtešo kri, zvala je na pomoč in posrečilo se je, spasiti jo o pravem času. Nagib zdvojbenemu činu pa ni bila žalost po nesrečnej materi, ki je tako rekoč živa zgorela, temveč nesrečna ljubezen. Našli so namreč v postelji sliko mladeniča, s katerim je nesrečnica uže dlje časa občevala. Odveli so jo v bolnico kjer je, kakor čujemo, danes uže izven vse nevarnosti.

Sodnjisko. Kvirin Sott iz S. Vedamiana v Italiji dobil je zaradi hudodelstva javnega nasilstva tri mesece zapora. — 66letni seljak Bartol Drioli iz Izole dobil je v tajnej razpravi 6 mesecev zapora zaradi poskušenega nenravnega hudodelstva. — 19letni Roman Burich iz Reke obsojen je zaradi hudodelstva tatvine na 15 mesečni zapor. Ukradel je v muzejih tržaških razne predmete izdatne vrednosti in svojej gospodinji Ani Cossich 50 gld. v gotovini. Burich je pobegnol svojim starišem iz Reke ter se dlje časa klatil po Trstu.

Policijsko. Kuharici Eleni D. ukradli so neznani tatje iz zaprtega kovčega raznih dragocenostij, vrednih 50 gld. — Trgovec A. Emanuel Vergamini iz Barija v Italiji osleparil je razne lahkoverne tržaške tvrdke za izdatne svote ter izginol. Težko bode najti goljufa, kajti niti se ne vé, da-li je prijavil pravo svoje ime.

Strela je udarila mej nevihto 22. t. m. zvečer v hišo št. 29 v ulici Farneto, ne da bi bila napravila posebno škodo. Treščilo je isti večer tudi v strelovod neke hiše v istej ulici. V obeh slučajih zagrmelo je tako strašno, da so se stresla poslopja liki potres.

RAZNE VESTI.

O razpravi proti ubijalcu Simitzu javlja nam se, da se bode rešil utok v kratkem pred posebnim senatom kr. kurije v Pešti. Poročovalec je kr. kurijalni sodnik Szeiffert.

O razširjanju trtne uši v Štjaškej občini piše nam prijatelj nastopno: Še le ta teden dovršili smo temeljito preiskavo vsih vinogradov v občini in začeli preiskovati „Šmarnske“ vinograde, koji so tudi uže okuženi.

Krog in krog Štjaka je raztrošena uže trtna uš in sicer so najbolj okužene vzhodne lege vinskih goric. Natančno preiskovanje je dokazalo, da je 54 parcel napadenih. Sicer za brezštevilno vinogradov, ki se nahajajo v Štjaku in okolici, ne bi bilo mnogo, ko bi ta mrčes ne imel lastnostnosti tako naglo množiti se.

Slavna vlada skrbi kolikor mogoče, da se mrčesu pride v okom ter da se postavne določbe spolnujejo, a v prvi vrsti bi morali vinogradniki sami skrbeti, da se ogibljejo okuženih vinogradov ter tako odstranijo več ali manj nevarnost razširjanja.

Želeti je, da se napno vse moči, ter tako zabrani še daljše razširjanje trtne uši po lepej vipavskej dolini, kojej je trta edini vir blagostanja. — „Z združenimi močmi“ bodi nam geslo tudi pri tem neprijetnem in žalostnem opravilu.

V Zagrebu bil je pretekli torek sv. Štefana semenj, ki se je jako dobro obnesel. Prignalo se je 5391 glav goveje živine, 1178 konj in 2170 prašičev. Obiskovalci semnja so bili tudi primerno lačni in žejni, kajti krčmarji na sejmišči stočili so 188 hektolitrov vina, na ražnu pa se je speklo 5 prašičev in 88 jagnjet.

Rusi si dajo veliko opraviti v Jeruzalemu. Imajo več ustavov za potnike in romarje, imajo svoje samostane in redovnike, in kupili so v last velike kose zemlje okrog mesta. Vedno iščejo po starih znamenitih, pa zgubljenih rečeh. Kopajo in vrtajo po starem zidovju in res so našli srečno mestno oklepno zidovje iz Kristusovih časov, tudi mestna vrata na Golgati, kjer je umrl Zveličar naš, so izkopali. Veliki knez Sergij, prvomestnik ruske palestinske družbe, zbira vse te izkopane reči in napravlja neprecenljivo dragoceno zbirko.

Proti koleri našel je ruski učenjak Gamaleja neko sredstvo, katero varuje pred to grozno boleznijo, ako se stavi liki kôzice. V Francozkej znanstvenej akademiji poročalo se je uže o tej dobrodelnej iznajdbi.

Vino v Italiji se je zadnja leta jako dobro obneslo. Vsled slabe kupčije in pa bogate letine, ki letos obeta, padla mu je cena tako, da se dobiva v Sardiniji in v južni Italiji liter dobre kapljice po 7 centezimov, našega denarja $3^1/_2$ kr. V jeseni bodo morali ali izliti vino na tla, da dobé prazne posode, ali pa z novim grozdjem pitati živino.

Prebrisan kmet. Iz Molsheima v Alzaciji poročajo nastopni smešni dogodek: Pred deželno blaznico v Stefansfoldu ustavil se je neko jutro kmet iz Arolsheima z vozom, na katerem je bil velik vinski sod ter pozvonil. Službujočemu zdravniku izjavi, da je pripeljal blaznenca, izročivši mu ob enem spis okrajnega glavarstva, s katerim se potrjuje, da je res iz te in te občine sprejeti blaznenec v zavod. Začuden se ogleduje zdravnik po blaznencu, toda ne more ga ugledati; kmet pa pokaže na sod s zadovoljnim vsklikom: „Tu notri je!“ Poslali so po ključarja, ki je vzdignil dno sodu in res izleze iz votline blaznenec, kmetov sin! Bolnika namreč nikakor niso mogli odpraviti iz doma, dokler si ni izmislil prebrisani kmet sredstva. Ukazal je sinu, naj zleze v sod, da ga očisti in komaj je bil notri, pokrije oče sod, ga zabije, naloži na voz in — hajd ž njim v blaznico!

Gospodarske in trgovinske stvari.

Nekaj o davku na žganje.

Nekateri posestniki iz Notranjskega poslali so nam nastopno pismo, katero objavljamo v to svrho, da bi se vender uže enkrat odpravile nedostatnosti, o katerih nam prihajajo večne pritožbe. Pismo se glasi: „V prid človeštva, najbolj pa sebi, deluje družba zakupnikov davka na žgane pijače, z pritiskom na borne kmetovalce tako, da jo stvar postala nekako čudna. No, zgubo ima, — tedaj zopet žrtev za ubogi narod — zbog česar poslužuje se imenovana družba skrajnega nedovoljenega sredstva: brez postavnega preiskovanja kmetskih hiš po svojih zastopnikih.

Na katero postavo se ti „velmožje“ pri izvrševanju svojega posla opirajo, nam je skozi in skozi neznano. Vsled tega povprašuje se ljudstvo: čemu to, imamo mari „kontrabant“ pod streho? In ako bi ga baš imeli, na podlagi katere postave upa se imenovana družba preiskovati naše doslej vedno poštene hiše po svojih organih — brez druge pravice? —

Ti organi prikažejo se kar na tihoma ter brez pokaza kakeršnekoli pravice zahtevajo, da jim se pokaže žganje, da ga bodo zapečatili itd. Pridejo celó v hiše, kder se žganje še nikoli ni kuhalo, ter duhajo stare umazane steklenice, češ, tu bode nekaj za naš nos!

Smešno je, kadar naletijo na kakšno steklenico od petroleja, ali pri katerem strojbarju na posodo od ribje masti — izvrstna slivovka kaj ne? Dober tek!

Najgrje je pa to, da se pri tem obnašajo zelo neuljudno, da ne rečemo surovo. —

Vzlasti ženske in otroci so v strahu pred njimi, misleč, Bog zna kakovo pravico imajo. Tedaj ni čuda, ako so v nekaterih krajih naleteli na upor ter zmerjanje.

Se ve da, to ne rodi dobrega sadu, temveč tožbe, kar je zopet združeno z kaznijo in stroški. In kedo je vsega tega kriv? Izvestno tisti, kateri se poslužuje brezpravne sile in preiskovanja kmetskih hiš.

Vprašamo pa: kaj hoče vendar družba zakupnikov nam bornim kmetovalcem zaradi svoje zgube? — Kmet ostane vedno kmet, naj pridela ali proda še toliko ene ali druge stvari; trgovcem ga pač ne morete smatrati. Komu in koliko kaj proda, po obstoječih postavah ni nikomur obvezan odgovarjati, najmanj pa organom užitninske carine. —

Ker si pa, se ve da na „višje“ povelje, vendar le dovoljuje ustop v privatne hiše, naj bi jih saj njih oblastvo poučilo o dostojnem obnašanji v istih.

Konečno izrekamo svojo srčno zahvalo g. okr. glavarju Postojnskemu, da se je v tej zadevi saj on za nas od vseh strani teptane reveže nekoliko potegnil“.

Prem, dne 12 avgusta 1888.

(Sledé podpisi.)

Listnica uredništva.

G. dopisniku iz Sežane. Glede stvari, o katerej razpravljate, bil je oglašen uže „razpis natečaja v št. 65 našega lista. Stvar je s tem rešena.

Tržno poročilo.

(Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

		Cena od for.	do for.
Kava Mocca	100 K.	150.—	—.—
Rio biser jako fina	„	—.—	—.—
Java „ „ „	„	86.—	87.—
Santos fina	„	88.—	89.—
„ srednja	„	84.—	85.—
Guatemala	„	93.—	95.—
Portoricco	„	105.—	106.—
San Jago de Cuba	„	120.—	121.—
Ceylon plant. fina	„	110.—	112.—
Java Malang. zelena	„	87.—	89.—
Campinas	„	—.—	—.—
Rio oprana	„	92.—	93.—
„ fina	„	86.—	88.—
„ srednja	„	76.—	76.—
Cassia-lignea v zabojih	„	28.—	29.—
Macisov cvet	„	390.—	410.—
Ingber Bengal	„	18.—	19.—
Papar Singapore	„	98.—	99.—
Penang	„	73.—	74.—
Batavia	„	88.—	90.—
Piment Jamaika	„	29.50	30.—
Petrolej ruski v sodih	100 K.	7.50	—.—
„ v zabojih	„	8.50	—.—
Ulje bombažno amerik.	„	37.—	38.—
Lecce jedilno j. f. gar.	„	42.—	43.—
dalmat. s certifikat.	„	43.—	44.—
namizno M.S.A. j.f. gar.	„	56.—	58.—
Rožiči pulješki	„	7.50	8.—
dalmat. s cert.	„	—.—	—.—
Aix Vierge	„	66.—	68.—
„ fino	„	60.—	62.—
Smokve pulješke v sodih	„	—.—	—.—
„ v vencih	„	—.—	—.—
Limoni Mesina	zaboj	7.50	8.—
Pomeranče sicilijanske	„	7.50	8.—
Mandlji Bari I.a	100 K.	73.—	74.—
dalm. I.a, s cert.	„	—.—	—.—
Pignolli	„	72.—	74.—
Riž italij. najfineji	„	20.—	21.50
„ srednji	„	17.50	18.50
Rangoon extra	„	13.—	13.25
„ I.a	„	11.25	11·50
„ II.a	„	11.—	—.—
Sultanine dobre vrsti	„	27.—	28.—
Suho grozdje (opaša)	„	22.—	23.—
Cibebe	„	—.—	—.—
Sladkor centrifug. v vrečah s certifik.	100 K.	35.75	—.—
Slaniki Yarmouth I.a	sod	—.—	—.—
Polenovke sredne velikosti	„	37.—	38.—
velike	„	33.—	34.—
Fažol Coks	„	—.—	—.—
Mandoloni	„	—.—	—.—
svetlorudeči	„	—.—	—.—
temnorudeči	„	—.—	—.33
mešani, štajerski	„	—.—	—.—
Maslo	„	60.—	91.—
Seno konjsko	„	2.68	0.—
volovsko	„	3.38	0.22
Slama	„	2.33	9.—
Les, trami kub. č.	„	—.30	2·472
Uglje	„	2.45	6·41

Dunajska borsa

dne 17. avgusta.

Enotni drž. dolg v bankovcih	— — gld.	81 90
„ v srebru	— — — „	82.90
Zlata renta	— — — — — — — — „	111.40
5% avstrijska renta	— — — — — — „	97.80
Delnice narodne banke	— — — — — „	870.—
Kreditne delnice	— — — — — — — „	315.20
London 10 lir sterlin	— — — — — — „	123 55
Francoski napoleondori	— — — — — „	9 78
C. kr. cekini	— — — — — — — — „	5.82
Nemške marke	— — — — — — — — „	60 27½

Javna zahvala.

Globoko ginjeni častjo, kojo so nam dne 22. avgusta izkazali prijatelji-rodoljubi, in oni kateri so se pri nas zbrali in oni kateri so se nas pismeno spomnili, zahvaljujemo njim najsrčneje na čutih nam izraženih. Dal Bog, da bi tudi to doprineslo k svrhi za kojo vsi težimo!

V Ilir. Bistrici 24. avgusta 1888.

Soprugi Bachman.

Naznanilo.

Vodstvo tiskarne Dolenc naznanja p. n. občinstvu, da se je 24. avg. tiskarna preselila v ulico Carintia št. 28.

Št. 1086.

Razpis natečaja.

Vsled zaključka občinskega svéta v Dolini od 9. junija t. g. razpisuje se služba občinskega tajnika. Prosilci za to službo morajo dokazati v prvem redu podpolno znanje slovenščine, zatim nemščine, a po mogočnosti italijanščine. Letna plača iznaša 450 for. i 50 for. pavšala. Bilegovana prošnja z svedočbami naj se pošlje do 15. septembra 1888. podpisanemu nadžupanstvu.

Nadžupanstvo

Dolina, 15. avgusta 1888.

Želodčne

bolezni, slabosti, slabo prebavljanje, mesece trajajoče **kovcanje, trbuhobol, bolezni na jetrih, hemorojde**, posebno pa **prehlajenje želodca** itd. ozdrave se v najkrajšem času z 20 let izkušenim, edino pristnim, **„Universalnim želodčnim eliksirom“** lekarničarja Schneid-a „St. Georgs-Apotheke“, **V., Wimmergasse 33.** Cena 1 gl. in 1 gl. 80 kr.; z pošto 25 kr. več. Zaloga v Trstu pri G. B. Manzoni, lekarna, Via Sette Fontane.

Jaz, Ana Csillag

sè svojimi 185ctm. dolgimi orjaškimi Loreley-vlasi, katere sem dobila po 14 mesečnej uporabi svojega samoiznajdenega mazila, je edino **sredstvo** proti **izpadanji vlas**, za **pospeševanje rasti**, za **ojačenje kože**, pospešuje pri **možkih** polno, jako **bradorast** in uže po kratkej uporabi podeli **vlasem** in **bradi** naravno **svitlost** in **polnost** ter je obvaruje pred zgodnjim **osivenjem** do najvišje starosti. Cena lončeku 1 gld. do 2 gold.

Pošilja se vsak dan za gotov denar ali s poštnim povzetjem po vsem svetu. 20—3

Csillag & Comp.

Budapest, — Königsgasse Nr. 52.,

kamorse morajo pošiljati vse naročbe.

Marijaceljske želodečne kapljice.

izvrstno delujoče zdravilo pri vseh boleznih na želodcu. Neprecenljive dobrote je posebno vpliv njihov pri notečnosti, slabosti želodca, ako z grla smrdi, napenjanju, kislem pehanju, keliki, želodečnem kataru, gorečiče (rzavci) pri preobilnej produkciji slin, rumenici bluvanju in gnjusu, glavobolu, ako boli iz želodca) krč v želodcu, zabasanji, preobilnosti jedi in pijač v želodcu, proti glistam, bolezni na vranici in jetrih in tudi proti zlati žili ali himorojdam. Cena steklenici je z nakazom vred samo 35 nov. Glavni zalog ima lekarničar „k angelju varhu“ 53—53

Dr. Brady Kremsier, Morava.

V Trstu jih pa dobite pri lekarničarju Biasoletto all' orso nero in Seravallu blizo starega sv. Antona

FILIJALKA V TRSTU

c. kr. priv. avstr.

KREDITN. ZAVODA

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na		V napoleonih na	
4-dnevni odkaz	2½%	30-dnevni odkaz	2% „
8- „	2¾ „	3-mesečni „	2¼ „
30- „	3 „	6- „ „	2½ „

Vrednostnim papirjem, glasečim na napoleone, kateri se nahajajo v okrogu, pripozna se nova obrestna tarifa na temelju odpovedi od 20. februvarja, 20. aprila, in 20. julija.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Reko, kakor za Zagreb, Arad, Gradec, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano in Solnograd — brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov pri odbitku 1‰ provizije.

Predujmi.

Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednosti 5½% letnih obrestih do 1000 gld., za vekše svote po pogodbi.

Uložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Trst, 9. marcija 1888. 48—16

Pomoč

se ponuja pri **vseh boleznih**, zlasti onih, ki izvirajo iz **spridene krvi**, nadalje pri **padici, živčnih boleznih, ušesnih bolečinah, plučnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabostih, protinu, trganji** in pri vseh **ženskih boleznih. Trakulja** odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim sreds vom. Obširna poročila pošljejo naj se z naslovom.

„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Želodečne bolezni ozdravi brzo in posvema

JERUZALEMSKI BALZAM

edina in nedosegljiva želodečna pijača.

Da si človek izvoli pravi lek proti želodčnim boleznim, pač ni tako lehko, posebno dandenes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke

Večina raznih kapljic, izlečkov itd., katere se občinstvu kakor pravi čudeži priporočajo, niso nič druzega nego škodljiva zmes. Edini **jeruzalemski balzam** si je zagotovil vsled svoje priprostosti sestave, odločno oživljajoče in želodčne živce hitro krepčalne moči **pravico prednosti** nad vsemi v tej stroki znanimi zdravilami, kar dokazuje tudi sè vsakim dnevom veče prašanje po njemu. Ta balzam bogat na delajočih snovih kineške rebarbare, katera korenike je poznana zarad njenega ugodnega upliva na **prebavljanje** in **čiščenje**, je zanesljivo sredstvo proti težavam v želodcu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvedenci priporočujejo proti neješčnosti, zabasanju, smrdljivi sapi, gnjusu, riganju, bačanju, protu hemoroidalnem trpljenju, zlatenci in vsakej bolezni v črevesju.

Steklenica z navodom vred stane **30** novcev. 1—15

GLAVNO SKLADIŠĆE u LEKARNI

G. B. PONTONI

v GORICI.

Skladišća v Trstu v lekarni *Marka Ravasini* i *G. B. Rovis*, na Reki v lekarni al Redentore, G. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palisca. 11—25

„Kmetovalec“

je edini slovenski, gospodarski list s podobami. **„Kmetovalec“** *izhaja dvakrat na mesec na celi poli.* **„Kmetovalec“** *prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete.* **„Kmetovalec“** *stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izišle številke tistega letnika.*

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vrtnarske članke. **„Vrtnar“** *izhaja dvakrat na mesec.* **»Vrtnarja«** *dobe naročniki »Kmetovalca« zastonj.*

SUKNO

razpošilja za gotov denar ali po poštnem povzetji po zelo nizkih cenah in sicer

samo dobre vrsti:

3·10 m., cela obleka, samo f. 3.50
3·10 „ „ „ boljše „ 4.90
3·10 „ „ „ fino „ 8.—
3·10 „ „ „ j. „ „10.—
2·10 „ „ „ površna suknja „ 6.—
2·10 „ „ „ „ „ 8.—
3·10 „ „ „ črna sal. obleka „10.—

Kar ni komu všeč, se lahko vrne

Uzorci franko. — Naslov:

Tuchfabrikslager
FRIEDRICH BRÜNNER
Na drobno. **Brünn.** Na debelo.
Op. Uzorci za gospodo krojače nefrankovani.

KWIZDE
fluid proti kostobolu
večletno
domače izkušeno izvrstno sredstvo
proti
kostobolu, reumatizmu, bolezni živcev.

SCHUTZ-MARKE

Isti je tudi jako dober za okrepčanje po velikem trudu, dolgejšoji itd. in tudi v visokej starosti proti oslabljenju.

KWIZDE (G)
fluid proti kostobolu
dobiva se pristni

V Trstu v lekarnah gg.: **C. Zanetti, P. Prendini, G. B. Foraboschi, Ed. pl. Leitenburg, Josip pl. Leitenburg, A. Praxmarer, M. Ravasini, I. Serravallo.** na debelo in izvožnja pri **C. Zanettiju**, lek.; **P. Prendiniju**, lek-ju; po mirodilnicah in eksporterjih: **Brajdich & C., H. Hirsch. J. Helmlicher, J. Kirchner, Fran Mell, bratje Zernitz**; **na drobno** v lekarnah, **na debelo** po vseh večjih mirodilnicah v **Postojni, Sežani, na Reki, v Pulju, Rovinju, Dubrovniku, Spletu** in **Zadru.**

Cena 1 steklenice 1 gld. a. v.

Pošilja se po pošti proti povzetj vsak dan po centralnem skladišči: Kreisapotheke Korneuburg

Franz Joh. Kwizda,
c. kr avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobavitelj za živinozdravniške preparate.

Opomnja: Ako se kupuje ta preparat, prosimo p. n. občinstvo da zahteva vedno

KWIZDE
fluid proti kostobolu

ter pazi da je na vsakej steklenici in na vsakem kartonu gori odtisnena varnorstna znamka.

Takoj delujoče. **Uspeh zajamčen.**

Neizogibljivo!

Vsak dobi svoto nazaj, pri katerem bi moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM
(sredstvo za bradorast)

breuzpešen ostal. Tako tudi sigurno deluje proti plešivosti, izpadanju laseh, maholjicam in osedenji Vseh večkratnim trenjem zajamčen. Originalne steklenice po gld. 1.50. Steklenice za poskus po gld. 1 — prodaje

J. Grolich v Brnu,

v **TRSTU** pa samo A. Praxmarer in P. Prendini — v **LJUBLJANI** Edv. Mohr — v **GORICI** lekarničarja Cristofoletti in Pontoni, A. Hermanek, drogar — na **REKI** J Gmeiner, lekar — v **CELJU** Pejlè — v **MARIBORU** J. Martinz — v **GRADCU** K. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi **Eau de Hébe**, iztočno sredstvo lepote, katero izdrži svežost in belost kože.

NI SLEPARIJA!

Cudovite kapljice sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratniše *želodčne* bolesti. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznnim na *jetrih* in na *vranici*, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper scropok ter čisti pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo 11—12

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa edino v lekarnici *Cristofoletti v Gorici, v Trstu* v lekarni *E. Zanetti* i *G. B. Rovis, G. B. Faraboschi* in *M. Ravasini*. Ena steklenica stane 30 novcev.

Varovati se je pokvarjenih *posnetkov*, s katerimi se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Veliko skladišče Vsakovrstnega mineralnega zdravnilnega in gumijevega blaga. Zastop za vso pokrajino.

Gospodu **G. Piccoli-ju,** lekarju »pri Angelu« v **Ljubljani.**

Moj sin je trpel skozi dve leti vsled gastralgije, slabega prebavanja in želodčnega krča, da ga je ta bolezen vsega shujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sredstva, ki nam jih naša veda zadaje in tudi nisem pozabil najrazličnejših rudninskih vodá. Toda zboljšek bil je le za malo trenutkov. Slednjič si domislim, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene **esence za želodec**, in vspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin porabivši samo 6 steklenic popolnoma ozdravil.

Pri takem vspehu morem Vašo **esenco** le najgorkeje priporočati vsem trpečim vsled **slabe prebave, zlate žile** itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvaležnosti kot v resnici zasluženo pohvalo tudi razglasite.

V Trstu, 1887.

Dr. Leon Levi.

Reino! Neverjetno po ceni!

JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.

Za Možke.

Naznaniti treba širokost prsij ter vnanjo in notranjo dolgost hlač.

1 fina obleka iz **češljanega sukna**	gl. 18.—
1 „ „ „ **Melton sukna**	„ 13.—
1 „ „ „ **površna suknja**	„ 13.—
1 „ „ „ **Mandarin zimska suknja**	„ 18.—
1 **Menčikof za popotovanje**	„ 14.—
1 **lovska suknja iz valjanega sukna**	„ 4.50
1 „ „ fina	„ 6.50

Za dečke od 9 do 15 let.

Naznaniti treba širokost prsij ter vnanjo in notranjo dolgost hlač.

1 fina obleka iz **češljanega suknja**	„ 12.—
1 „ „ **Meltan sukna**	„ 10 50
1 **Wawes-Mečikof z kapuco**	„ 9.—
1 **Wawes-Mečikof z kapuco** iz valjenega sukna	„ 8 —

Za deco od 2 do 8 let.

Prosimo, da se pove starost.

1 fini **jesenski kostum iz sukna**	„ 6 —
1 belgijski „ „ „ „	„ 4 —
1 **Wawes-plašček z kapuco**	„ 5.50
1 „ „ iz valjenega sukna	„ 4.50

Vsakovrstne **suknene hlače od for. 4.— do for. 7.—**

Obleke in perilo za delalce po neverjetno nizkej ceni — Uniforme za družtva napravijo se naglo in prav cenó. **Kostumi za otroke** iz bombaža od 2 gl. dalje

Razpošiljatev: Wien, II., Kraftgasse 3, Th. 5

proti poštnem povzetju. Kar se komu ne dopade, vzame se 2 dni po sprejemu nazaj.

Najboljša in najcenejša angležka

ura v remontoirnej obliki z nihalom!

Unicum sedajnosti!

Samo 4 gld. namesto 15 gl. 10 letna garancija da se kazalo sveti in 2 letna garancija, da ide ura točno.

Ta ura, ki je odlikovana z 9 zlatimi, srebrnimi in mednimi kolajnami je v okvirju iz Ouivreqol-zlate kovine po gore stoječem načrtu ter ima patentovano ploščato stekleno kazalo, katero ima čudovito lastnost, da se v temnej noči samo ob sebi

sveti kakor mesečni žarki.

Razun tega ima budilni zvonček, ki se more staviti na kateri koli čas, 2 broncirana tezala in, ker je cena, vključljivo odprave v lesenih zabojih, stavljena samo na **štiri goldinarje**, more si vsakdo kupiti tako izvrstno, trpežno uro, ki je prava dika vsakemu stanovanju. Pošilja se proti gotovem denarju ali proti poštnem povzetju.

Exporthaus „zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien.

III. Bezirk, Kriegergasse II. Parterre Thür 5.

Rajžev skrob (štirka)

tovarne na Reki

(z boleto in brez nje)

zagotovljen, prost vseh tujih snovij, zaradi tega se lehko upotreblja brez strahu v hranilno sredstvo. Kar se tiče kakovosti kakor tudi cene, ne boji se nobene konkurence, o čemer se lehko prepriča vsak, ako kupi z malimi nove malo škatljico.

Dobiva se v zalogi via Carintia N. 22 v Trsti

kakor tudi v vseh glavnih mirodilnicah in prodajalnicah jestvin.

TVRDKA
Bernhard Ticho
Brünn, Krautmarkt 18,
(v lastnej hiši)
pošilja proti povzetji:

Sukna za gospe
deset metrov, sama volna v vseh modernih barvah dvojna širokost f **8**.

Kalmuka
deset metr., črtež po modi se da oprati 60 ctm. f **2.70**.

Ena konjska plahta
190 ctm. dolga 130 ctm. široka, prav dobre baže f **1.50**.

Valarijne flanele
deset met., ki se da oprati na pol volna po najnovejših risarijah 60 ctm. f **4**.

Baršena za obleke
deset metr., ki se da oprati, krasni vzorci 60 ctm. širok f **4**.

Nigerskega valjanega sukna
deset metr., sama volna, najnovejše blago za jesenske in zimske obleke dvojne širokosti for. **4**.

Dvojata ruta od Velurja
¾ dolga samo volna f **3.50**.

Ragusa moderno sukno
dvostroko široko, za kostume, v vseh barvah, tudi progasto in pisano 10 metr. for. **9**.

Blago za spalne sukne
60 ctm. šir najnovejši uzorci 10 m. f. **2.50**

Životi „Jersey“ za gospe
(jopice) z svilnatimi gumbi, v vseh barvah, kompletne, velike; 1 komad f. **1.50**

Košulje za delalce
iz rumburškega oksforda veliko. 3 kom f. **2**

Holandske dolge preproge (ostanki)
10—12 metrov dolge, 1 ostanek f. **3.60**

Normalne košulje in hlače,
kompletne, velike, 1 kom. f. **1 50**

Črni Terno
saksonski izvod, dvostroko širok, za celo obleko, 10 metrov f. **4.50**

Progasto blago za obleke
60 ctm. široko, najnovejši vzorki, 30 met f. **2.50**

Volnati ryps
v vseh barvah, 6,0 ctm širok, 10 metrov f **3.80**

Dreidrath (Trožičje)
najboljša vrsta, 60 ctm. široko, 10 metrov f. **2.80**

Ženske košulje
iz močnega platna ščipkami 6 komadov f. **3.25**

Domače platno
1 komad, 30 vatlov ¾ for: **4.50**
1 „ 30 „ ⅝ „ **5.50**

Klug-Webe
boljše nego platna
1 komad ⅝ širok 30 vatlov f. **6** —

Sifon
1 komad, 30 vatlov, I.a f. **5.50**, najboljše vrste f **6.50**

Kannafas
1 kom. 30 vatlov, lila f. **4 80**
1 „ 30 „ rudeč „ **5 20**

Oksford
se more prati, dobra vrsta, 1 kos 30 vatlov f. **4.50**

Garnitura iz ripsa
sestoječa iz 2 postelnih pregrinjal in namiznega prta sé svilnatimi čipkami for. **4 50**

Garnitura iz jute
2 namizna prta in posteljno pogrinjalo s čipkami f. **3.50**

Jute zastor
jurški vzorek; podpolni for **2.30**

Konjska plahta
jako dobra, 190 ctm. dolga, 130 ctm. široka, f. **1.50**

Odeje za fijakerje
190 cm. dolga 130 cm široka, f. **2.50**

Košulje za gospode, lastno delo
bele ali barvane 1 kos I a f. **1.80**, II a f. **1 20**

Ženske košulje
iz šifona in platna, fino pletene, 30 kom., for. **2 50**

Tovarno skladišče suknega blaga

Brnsko sukno
Ostanek 3. 10 metrov za podpolno možko obleko f. **3 75**

Ostanki Brnskega sukna
Ostanek za podpolno možko obleko 3.10 metrov dolgo for **4 50**

Blago za zimske suknje
ostanek 2·10 m za popolno zimsko suknjo rjavo in višnjevo, f. **5.50**

Blago za površnje suknje
najfinejše vrste, za celo suknjo f. **8.—**

Vzorki brezplačno in franco. Kar komu ni všeč se sprejme brez ugovora nazaj.

Lastnik pol. družtvo **„Edinost“.** Izdajatelj in odgovorni urednik **Lovro Žvab.** Tiskarna **Dolenc** v Trstu.